

עמוד "שבועי"

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

בס"ד כט באדר א', תשפ"ב

שלום לכולם,

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | מצב חירום

מלחמה בעולם, בארץ רחוקה-קרובה, התמונות והקולות זורמים מכל הערוצים והרשתות ואי אפשר להתעלם. שמותיהן של הערים המופגזות פורטות על נימי הנשמה: אודסה, קייב, לבוב, קהילת חב"ד שמצאה מקלט לילה בעיירה אנטבקה, שמות מוכרים, נושאים משמעות. מקומות בהן תססה יהדות רבת פנים וגוונים, נמלים מהם הפליגו גלי העלייה.

הקריאות לסיוע בכל משאב אפשרי הן נושא אוניברסאלי, ואנו חלק מהעולם, מפיצים את הקריאות לתרומות. התמונה היהודית היא כפולה: מחד יהדות הנמצאת בסכנה, ומנהיגיה מלמדים את כולנו שיעור על מנהיגות, לכידות קהילתית ושליחות, ומאידך יהודים הרוצים לעלות לישראל לבית הלאומי כאן, והצפי הוא לגל משמעותי. בכל החזיתות הללו יכול להיות לנו תפקיד, אולי לא גדול, אך בוודאי חשוב. אנו שותפים לתנועה הקיבוצית, בית ראשון במולדת ותנועת הבונים דרוור למטה חירום משותף. נציגינו שם הוא עדי שגיא שמנהל גם את קבוצת הווצאפ - 'קבוצה תומכת אחת', שחברים בה 35 פעילי מעורבות מיישובי הקבה"ד, ולשם מוזרמים הצרכים שעולים מהשטח בימי שגרה, וכמובן גם בעת הזאת.

קיימת זווית נוספת למלחמה באוקראינה, הזווית החקלאית. המלחמה המתרחשת כעת במחוזות שהם "אסם התבואה" העולמי, ממחישות עד כמה אנו במדינת ישראל תלויים ביבוא זה. היא מביאה לפתח מקבלי ההחלטות את המשמעות של התלות הזו ואת החשיבות של היכולת לספק ביטחון תזונתי מקומי. בעתות משבר נשענת המדינה על קיומה של חקלאות מקומית בימי שגרה, וזו שלנו נמצאת באיום שוחק ומתמשך. האיום שבהסרת הגנה

על חקלאות מקומית ולעתים אף מתן עדיפות לסחורה המיובאת, מסכנים את עתיד החקלאות. הדיונים באופייה של הרפורמה נדחקו לקרן זווית השבוע, אך הנושא לא יורד מסדר היום. 68% מהפעילות הכלכלית של משקיני היא פעילות חקלאית, והחקלאות זקוקה לרפורמה טובה שתציע אותה בבטחה

לעשורים הבאים של המאה שלנו. ענף **התמרים הוא** ענף הנמצא באיום על עתידו, ואנו, שבשליש! ממשקינו מגדלים תמרים, חלק מהסיפור הזה. אנו פועלים כל העת על מנת לעורר את הנושא ולמנוע פגיעה בענף. הבטחת עתיד לחקלאות מקומית איכותית וחדשנית היא עניין קיומי עבורנו.

טור מהלב – יונתן דובוב, יליד מולדובה, מנהל מרכז יעקב הרצוג

יותר מדי אנשים שאלו אותי השבוע את השאלה הכי טריוויאלית ואידיוטית כאחד- בעד מי אתה: רוסיה או אוקראינה. גם מכיוון שנולדתי בכלל במולדובה, שכרגע מתפקדת כעיר מקלט המונית, וגם מכיוון שברור כשמש שאינני בעד הפצצה מסיבית של אזרחים וכתישה של מגוון ערים אוקראיניות, אפילו לא טרחתי לענות. אבל הציפיה הזו לתפוס צד, היא הבעייתית בכל

הסיפור, משום שמעולם לא עלתה המחשבה שנצטרך לבחור בין רוסיה לאוקראינה, שנלחמות אחת בשנייה משל היו שתי אויבות מרות בנפש, ולא אזור פוסט סובייטי אחד שההבדל הוא בצורת השלטון אבל לא בהכרח באופי האזרחים... האמת, לא חשבתי שאראה בחיי תמונות לחימה בשטח בנוי כמו שרחובות חרקוב וקייב נראים כעת. בטח שלא לאחר שסביהם נלחמו בנאצים כתף אל כתף, וכעת הנכדים מפנים את הנשק אחד כלפי השני, בסיטואציה הזויה שבה טייסי קרב ומפקדי טנקים נאלצים לירות על משפחתם המורחבת, כמעט בחוסר ברירה. התמונות שמגיעות משם מראות עד כמה החיילים בשטח פשוט מתקשים לשאת את הדיכטומיה. עד שילידי הארץ הצליחו להתחיל לקלוט סוף סוף שהאוקראינים והרוסים זה לא אותו דבר, הגענו למצב שיוצאי ברית המועצות מבינים שבעצם הם כן. מבולבלים? גם אנחנו. הדור שלנו רק התחיל בבירור הזהות הבריה"מית שלו, והנה הגיעה המלחמה וטרפה מחדש את הקלפים. הטור הזה מעט מבולבל ולא קוהרנטי כי גם אני עוד לא הצלחתי לסדר את המחשבות והרגשות, להבין איפה להניח את עצמי. בזמן שמרבית הישראלים רואים את זה כמלחמה עם כל האקשן, והקרבות ורון בן ישי שמדווח מהחזית על התקדמות הכוחות הרוסים, אצלנו זה יוצר מערבולת רגשית שהולכת וגוברת. מרבית הסיכויים שעד שתקראו את הטקסט הזה, קייב תיפול. לא כי אני פסימי, פשוט ריאלי. עוצמת הצבא הרוסי המאומן ונחישותו של פוטין להפיל את שלטונו של זלנסקי, יחד עם שתיקתו הרועמת והמביכה של המערב, יחרצו את הגורל של אוקראינה. (חלקים מתוך הטור השבועי של יונתן בעיתון 'מצב הרוח' שיפורסם בשבת הקרובה).

יומיים אחרונים להגשת מועמדות לתפקיד מנהל אגף חברה בתנועה

קול קורא – מועמדות לתפקיד מנהל.ת אגף חברה

יש לשלוח קורות חיים למייל: chevra@kdati.org.il

עד לתאריך: 3/3/2022

www.kdati.org.il מוזכירות הקיבוץ הדתי, קיבוץ בארות יצחק 6090500 טל: 03-6072701 פקס: 03-6957039

mazkal@kdati.org.i מוזכ"לית - שרה עברון טל: 03-6072701 נייד: 050-3122201

לפני כשבועיים יצא קול קורא להגשת מועמדות לתפקיד מנהל.ת אגף חברה בתנועת הקיבוץ הדתי. לשמחתנו הגיעו פניות ראויות וטובות, אך ניתן

עדיין להגיש מועמדות. מנהל.ת האגף עוסקת בתכלול וניהול כל פעילות האגף, ופעילות מנהלי המחלקות: חינוך וצעירים, צמיחה דמוגרפית, תרבות ורוח, משימתיות ומעורבות חברתית ובתים לחיים בקהילה. בתחום אחריות/ה נמצא פיתוח הנהגות ועבודה עם מזכירים, מנהלי קהילה וממלאי תפקידים במרחב החברתי קהילתי. תמיכה והתנעה של מהלכים זהותיים מעצבים ביישובים. הובלה, התמקמות ושותפויות עם ממשקי חוץ: מועצות, תנועות התיישבות וגופים נוספים. וכן יצירת אסטרטגיה חברתית וקהילתית ושילובה בכלל הפעילות התנועתית – הן במטה והן ביישובים. כאמור, אנו סוגרים את

הרשימה בסוף השבוע וזו הזדמנות אחרונה להגיש מועמדות. היקף משרה: 100%, 5 ימים בשבוע, עבודה בשעות לא שגרתיות, נסיעה ברחבי הארץ. יש לשלוח קורות חיים למייל: chevra@kdati.org.il לפרטים נוספים אודות דרישות התפקיד לחצו **כאן**.

סיפור בקליק | 'הבית לצילום בישראל', גיא רז

במסע לכתיבת ההיסטוריה של הצילום והצלמים בארץ, ישנו פרק עלום שטרם נחקר לעומקו – הצילום והצלמים/ות בהתיישבות הדתית. מי היו? מה הסיפור שלהם? מה צילמו והיכן נמצא האוצר שיצרו? לשם כך עשינו יד אחת עם מערכת 'עמוד"ש' ו'עמודים', ונפרסם כאן מידי שבוע את אחד הצלמים מיישובי התנועה, עם קצת פרטים ותמונה נבחרת. אנו יוצאים בקול קורא לכל מי שקשור לאחד או יותר מהצלמים הללו – ארכיונאים, בני משפחה וחברים להעביר את המידע שבידיהם כולל תמונות, לצלמת אתי חן ברייר מקיבוץ ניר דוד שמרכזת את המיזם: photohadati@gmail.com | 050-7576339 (בווצאפ) ונשמח לפרסם כל מה שיתאים. אנו מחפשים בשלב זה צלמים שפעלו מ 1937 ועד שנת 2000 (העידן הדיגיטלי). במסגרת כנסים מחקריים שכללו ביקורים בארכיון הקיבוץ הדתי שבקבוצת יבנה כבר נחשפנו למספר צלמים: צבי גור אריה, ציפורה שיפמן ומקס ורדי (שדה אליהו), אבימור לוויה (טירת צבי) מנחם לוטן (שלוחות) ואורי אלטמן (קבוצת יבנה). ידוע לנו כי בעבר נערכה "תחרות צלמי הקיבוץ הדתי" ובכתבה "מעל פסגת כפר עציון" (מערב ב 20.10.1967), מתאר תושב המקום שמעון צוריאל את אמו שושנה צוריאל קרניאל (1922-2012) שהייתה "הצלמת של גוש עציון". מטרת קול קורא זה היא ליצור רשימה מלאה ככל הניתן הכוללת את קורות חייהם הכלליים והמקצועיים תוך כדי איסוף והנגשתם לאור של מבחר מצילומיהם באתר מקוון "הבית לצילום" שיוקם החל מהשנה ובמהלך השנים הבאות, במוזיאון ארץ ישראל. בכוונתנו לסיים את המיזם לקראת יום העצמאות בפרסום תמונות נבחרות בעמודים ובתערוכה של צילומים במידה וימצאו התנאים המתאימים לכך באחד מקיבוצינו.

הצלמת הפותחת היא **ציפורה שיפמן** משדה אליהו. ציפורה שנולדה בהולנד הוסתרה בתקופת השואה אצל משפחות איכרים גויים בשבעה מקומות מסתור שונים וכך ניצלה. לאחר המלחמה עלתה לארץ והגיעה לקבוצת שדה אליהו. כאן נישאה לשלמה בעלה ופה נולדו ילדיהם. שנים רבות שימשה כאם

בית למתנדבים וקבוצות של זמניים ששהו בקיבוץ. היא דאגה להם מחוט ועד שרוך נעל במלוא מובן המילה. נהגה ללבוש סינר עם כיסים גדולים וכל מי שנזקק לאיזה דבר עיפרון, סיכת ביטחון, פלסטר וכו' תמיד נמצאו בכיסיה. מילדותה צילמה ותיעדה כל מה שראתה בסביבתה הקרובה. לאחר העבודה בשעות הפנאי צילמה וסידרה את התמונות באלבומים אותם העבירה לארכיון. בהמשך נהגה

להדביק את התמונות במחברות וליד כל תמונה הוסיפה את המקום, האירוע, התאריך ושמות האנשים שצולמו. בתמונה משמאל אליה שיפמן, בנה בן ה-6 מחופש. התמונות צולמו בפורים תשכ"ח (1965).

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה